

villedende. Det afhænger nemlig ganske af den Mand, der skal gennemføre den nye Ordning, af, hvorledes han vil ordne sig med Sektionerne, med deres Størrelse og Antal, hvorledes han vil fordele sine Embedsmænd, og hvad han mener er nødvendigt. Men det kan ingen sige nu. Ja, hvis det er fastslaaet, at den nuværende Generaldirektør skal gennemføre den nye Ordning, kan han ganske vist sige: Saaledes vil jeg gøre det. Men man ved jo ikke, hvem der kommer til at gennemføre den, og den Tanke er vel ikke ganske urimelig, at en Mand som den nuværende Generaldirektør, der ikke længere er en ung Mand, kan sige som saa: Nej, nu er jeg henimod 70 Aar, og naar man saa kommer og giver mig en ny Ordning at gennemføre, saa vil jeg hellere overlade det til andre. Det er dog ikke udelukket. Men i alt Fald maa man vide, hvem der skal gennemføre Ordningen, inden man kan stille noget op, og selv om man vidste det, vil han dog ikke være i Stand til paa nogle faa Dage, saaledes som det er sket her, at besvare disse Spørgsmaal. Men naar Statsbaneudvalget, der holdt paa Inddelingen i Sektioner, er kommet til det Resultat, som jeg ogsaa kommer til ved at rette Generaldirektionens Tal i Overensstemmelse med de foreliggende Budgetter, at Forskellen i alt er meget ringe, saa maa jeg gøre opmærksom paa, at Statsbaneudvalget netop henpegede paa, at der kunde spares adskillige Steder, f. Eks. ved Indskrænkning af Personalets Antal i Centralledelsens Kontorer. Det er dog givet, at naar man aflaster denne, maa der kunne spares. Man kan ogsaa nedsætte en Del af Stationerne til Holdepladser; visse Steder kan man erstatte Assisterer med Portører; man kan indskrænke det bestaaende særlige Telegrafpersonale, indskrænke Antallet af Overbanemestre og Værkmestre og Antallet af Personale ved Anlæg af nye Statsbaner, og man kan i højere Grad endnu ude omkring anvende Ekstramandskab. Der er kort sagt ikke faa Punkter, hvor der kan indføres Besparelser, naar man gaar over til Sektionsinddelingen og giver de vedkommende Ledere tilstrækkelig Beføjelse og Anledning til at handle under eget Ansvar. Jeg har Indtryk af, at de Herrer, der talte, egentlig ræsonnerer som saa, at det billigste er det bedste. Jeg siger det modsatte, at her som saa ofte ellers er det det bedste, der bliver det billigste. Skulde dette, som vi anser for det bedste, mod vor Forvent-

ning virkelig komme til at koste os noget mere, betyder det ikke saa meget. Den Sum, det kan koste mere, vil være ganske forsvindende og vil utvivlsomt ikke under nogen Omstændigheder være større end det Beløb, hvormed Statsbanernes aarlige Budget vokser. Jeg tillader mig da atter indstændigt at anbefale vort Ændringsforslag Nr. 5 til Vedtagelse og haaber, at de ærede Medlemmer, som, efter hvad der er sagt, ikke behøvede at tænke sig om, dog vil tænke sig om, saaledes at de følger denne Anbefaling.

Jørgen Berthelsen: Ærede Medlemmer vil have erfaret af den Forhandling, der allerede har fundet Sted om det foreliggende Lovforslag, at i alt Fald paa eet Punkt er der en væsentlig Uenighed til Stede, idet Udvalgets 15 Medlemmer har delt sig i et Flertal paa 8 og et Mindretal paa 7. Jeg skal, idet jeg i øvrigt holder mig til Ordførers (Hey) Udtalelser, blot oplyse, at i det Forslag, der blev udarbejdet af Statsbaneudvalget af 1911, har vi et Sammenligningsskema, som oplyser, hvilket Antal af de højst staaende eller højst lønnede Embedsmænd under Statsbanerne Udvalgets Forslag vilde have til Følge, og hvilket Antal der var, da Udvalget afgav sin Betænkning. Jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer med at nævne de enkelte Stillinger eller Lønningerne for de enkelte Stillinger, men kun oplyse, at den nuværende Ordning har 67 overordnede Stillinger, og den af Statsbaneudvalget foreslaaede havde kun 57, og at Besparelsen vilde ved Begyndelseslønningerne andrage 8,980 Kr. og ved Slutlønningen 16,822 Kr. Det Forslag, der foreligger her vedtaget af Folketinget, er vistnok temmelig nøjagtigt det samme som det af Statsbaneudvalget udarbejdede. Der har i det her i Tinget nedsatte Udvalg været talt om, om man ikke kunde ende Striden om Sektionsinddelingen i § 4 med fra begge Sider at opgive sine Ændringsforslag og tage Lovforslaget, som det oprindeligt forelaa; men det har der ikke været Stemning for. De Oplysninger, vi har indhentet i den Jernbanekommission, der i sin Tid arbejdede, gaar jeg ud fra er rigtige, og der er det sagt, at den Ordning, der er foreslaaet med Sektioner, ikke alene ikke vil blive dyrere, men endogsaa billigere baade med Hensyn til Antallet af overordnede Stillinger og med Hensyn til den reelle Udgift.

Jeg skal, som jeg allerede har sagt, ikke omtale Enkelthederne nærmere, men